

$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_a^b x_n(\tau) y(\tau) d\tau = \int_a^b x_0(\tau) y(\tau) d\tau$ је за све $y \in \mathbf{L}^q(a, b)$, где су p и q индекси спрегнути условом $\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1$. То значи да ако y припада скупу $\Pi_{00} \subset \mathbf{L}^q(a, b)$ свих карактеристичних функција облика $\chi_{[a, t]}$ за неко $t \in [a, b]$, тада важи $\lim_{n \rightarrow \infty} \int_a^t x_n(\tau) d\tau = \int_a^t x_0(\tau) d\tau$, тј. испуњен је услов 2°.

Да су услови 1° и 2° довољни следиће на основу става 8.21 ако у њему у својству фундаменталног скупа одаберемо скуп $\Pi_0^* \stackrel{\text{def}}{=} \{f_{c,d}^* : [c, d] \subset [a, b]\}$ свих линеарних функционала $f_{c,d}^*$ на $\mathbf{L}^p(a, b)^*$ придружених карактеристичним функцијама $\chi_{[c,d]} \in \mathbf{L}^q(a, b)$ за $[c, d] \subset [a, b]$, тј. функционала датих формулама

$$f_{c,d}^*(x) \stackrel{\text{def}}{=} \int_a^b \chi_{[c,d]}(\tau) x(\tau) d\tau \quad \text{за све } x \in \mathbf{L}^p(a, b).$$

Како је линеал над $\{\chi_{[c,d]} : [c, d] \subset [a, b]\}$ управо простор Π_0 свих степенстих функција, који је густ у $\mathbf{L}^q(a, b)$ на основу става 5.13, те како према теорему 8.18 имамо $\mathbf{L}^p(a, b)^* \approx \mathbf{L}^q(a, b)$, то је линеал над Π_0^* такође густ у $\mathbf{L}^p(a, b)^*$. Како је $f_{c,d}^* = f_{a,d}^* - f_{a,c}^*$, то на основу својства 2° закључујемо да $f_{c,d}^*(x_n) \rightarrow f_{c,d}^*(x)$ кад $n \rightarrow \infty$ за свако $f_{c,d}^* \in \Pi_0^*$, па применом става 8.21 добијамо коначно да низ $\{x_n\}_{n=1}^\infty$ слабо конвергира ка x у $\mathbf{L}^p(a, b)$. $\square$

Посебно је једноставно описати однос између слабе и јаке конвергенције на просторима ℓ^p и $\mathbf{L}^p(X, \mu)$ за $1 < p < +\infty$.

СТАВ 8.26. *За свако $1 < p < +\infty$ низ $\{f_n\}_{n=1}^\infty$ јако конвергира ка f у простору $\mathbf{L}^p(X, \mu)$ ако и само ако*

- 1° $f_n \xrightarrow{w} f$ кад $n \rightarrow \infty$,
- 2° $\|f_n\|_p \rightarrow \|f\|_p$ кад $n \rightarrow \infty$.

Са $\|\cdot\|_p$ је у претходном тврђењу означена норма у $\mathbf{L}^p(X, \mu)$. Ово тврђење, које важи и у комплексном случају, ћемо доказати само за реалне просторе $\mathbf{L}^p(X, \mu)$. У доказу ћемо користити следећу елементарну неједнакост.

ЛЕМА 8.27. *Нека је $1 < p < +\infty$. Тада постоји константа $c > 0$ таква да је*

$$|1 + x|^p \geq 1 + px + c\theta(x), \quad \text{за свако } x \in \mathbb{R}, \quad (8.19)$$

где је $\theta(x) \stackrel{\text{def}}{=} |x|^p$ у случају $p \geq 2$ и

$$\theta(x) \stackrel{\text{def}}{=} \begin{cases} |x|^2, & \text{за } |x| < 1, \\ |x|^p, & \text{за } |x| \geq 1, \end{cases} \quad \text{у случају } 1 < p < 2.$$

Δ Посматрајмо функције $\psi(x) \stackrel{\text{def}}{=} |1 + x|^p - 1 - px$ и $\varphi(x) \stackrel{\text{def}}{=} \psi(x)/\theta(x)$. Како је $\theta(x) = x^2$ у околини нуле, следи да је $\lim_{x \rightarrow 0} \varphi(x) = p(p-1)/2 > 0$ за $1 < p < 2$ и $\lim_{x \rightarrow 0} \varphi(x) = +\infty$ за $p \geq 2$, а како је $\theta(x) = |x|^p$ за $|x| \geq 1$, следи да је $\lim_{x \rightarrow \pm\infty} \varphi(x) = 1$. Значи да постоје $0 < m \leq M < +\infty$ такви да је $\varphi(x) \geq c$ за све $|x| \leq m$ и за све $|x| \geq M$. С друге стране, испитивањем првог извода функције ψ закључујемо да ψ има јединствен минимум у тачки $x = 0$, па је зато $\psi(x) > 0$ за свако $x \neq 0$. Дакле, $\varphi(x) > 0$ за свако x , специјално $\varphi(x) > 0$ на компакту $[-M, -m] \cup [m, M]$. Како φ достиже минимум на том компакту, смањујући $c > 0$ ако је потребно, можемо сматрати да је $\varphi(x) > c$ и за $m \leq |x| \leq M$. Обзиром на дефиницију функције φ , ово доказује неједнакост (8.19). $\square$